

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Varjukarogás.

Pécs, 1897. december 29.

Sima Ferenc egyszerre nagy ember lett a kormánypárt előtt. Röviddel ezelőtt még „vogelfrei” volt az ő személye, kit nemcsak politikailag lehetett és kellett támadni, de magánügyeinek felpiszkálása is uri sportot képezett, — s most már „nemes ellenfél, kiben a józan megfontolás diadalmaskodott a vak szenvedély fölött, aki a párttaktikát fel tudja áldozni a hazafiságnak.”

Ezt a nagy változást Simának az az ujságicikkelye idézte elő, a melyben az egyesült függetlenségi pártnak a leszereletét tanácsolja, ő, aki a Kossuth- és Ugronpárt között Mahomed koporsójaként függött s most, hogy a két pártárvát közös programjuk érvényesítésére együttes erővel vette fel a harcot, egészen magában, elszigetelten állott s ezért hazafias aggodalmi támadtak azzal a nagy felelősséggel szemben, melyet a kormány a függetlenségi pártra hárít. Az ő lelkiismerete nem bírja el a felelősséget azért, hogy a provizorium javaslat megakadályozása törvényen kívüli állapotokat idézzen elő.

Hát ezért az okoskodásért bizony meg is érdemli a kormánypárt magasztalását, mert a kormánypárt ugyanezt hangoztatta már akkor is, mikor Sima Ferenc még a legengesztelhetlenebb és végsőig menő har-

cot hirdette a provizorium ellen; ilyen ellenség megtérése fölött méltán nagyobb az öröm Izraelben, mint száz igaznak kitartó támogatása fölött, mert most már önértésesen hirdethetik, hogy a kormány által tervezett alkotmányértésért nemcsak ők hárítják át a függetlenségi pártra a felelősséget, hanem elismeri ezt a függetlenségi pártnak az a tagja is, akit eddig mindenki az engesztelhetlenek legengesztelhetlenebbjének ismert.

Kapóra is jött nekik az utolsó órában az ellentáborból integető ez a fehér zászló s most ujult erővel károgják a kormánypárti varjak az ellenzéki küzdelem leszereletéről szóló nótáikat, a melyekről csak egy hét előtt is kisült, milyen hamisak voltak. Az egymagában, minden pártkötevényen kívül álló Sima állásfoglalásán felbátorodva, most már ismét kürtölik, hogy a függetlenségi párt tekintélyes része a leszerelet mellett van s még csak egypár kuruc szájhős terrorizmusa gátolja őket abban, hogy ezt nyíltan be is vallják, sőt maga Kossuth Ferenc is elfogadta a Sima álláspontját s így az egész függetlenségi párt a legrövidebb idő alatt beadja a derekát, január 6-án túl nem fognak akadékoskodni s erről a kormányt már most biztosítják, nehogy ez addig is kénytelen legyen az alkotmányt rendeleti intézkedéssel megsérteni.

Természetes dolog, hogy ez csak a kormány forró óhaját fejezi ki, de arról szó sincsen, hogy a függetlenségi párt hangulatának és szándékának megfelelően. Mert hol van az megírva, hogy a kormánynak az alkotmány megsértésével is életbe kell léptetnie azt, amit a parlamentben bármely okból is keresztülvinni nem tud? Ugyanilyen kényszerhelyeztetel menthetné magát a tolvaj is, akinek rabolni kellett, mert a megtámadott szép szerével nem akarta odaadni a tárcáját. Tessék a törvény értelmében belevenni a javaslatba, hogy Magyarország felállítja az önálló vámterületet s a statuskvót csak a technikai kivétel akadályainak elhárításáig tartja fenn: így a javaslatból egy nap alatt törvény lesz; ha pedig ebbe a korona nem adná beleegyezését, amit azonban nem hiszünk, akkor mondjon le a kormány inkább, semhogy megsértse az alkotmányt, a melyre ő is, a korona viselője is ünnepélyes esküt tett.

Nevetséges az az állítás, hogy ezt a megoldási módot a kormány nem választhatja azért, mert így a kisebbség szabna törvényt a többségnek, ami már magában véve is a parlamenti alkotmány felforgatását jelentené. Nos uraim ne alakoskodjunk! Önök, kik a többséget alkotják, kevés kivétellel maguk is szívből óhajtják gazdasági függetlenítésünket s csak azért nem merik Kossuth határozati javaslatát

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Gyula bünhődése.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Megérkezett valahára a várva-várt kaszinó-estély. Mazurkával kezdte a cigány, lejtette is már a táncot egy-két pár s Elvira még mindig ült. De ki az, ki most az elnök jobbjára mellett mosolygó arccal feléje közelít? Gyula, ki már rég sóvárgott az alkalom után, hogy a szép s kedves szőke haju Elvirával megismerkedjék s ime most itt van e kedvező pillanat. Bemutatják s már ropja is a táncot. Néhanéha mer csak táncosnéjának szemébe nézni, de a beszédet megkezdeni nincs bátorsága. Elvira veszi föl a beszédnek fonálát.

— Mi már régóta ismerjük egymást. Nemde?

— Igen — válaszolá s itt elakadt a szó ajkán.

— Utcán és a templomban is számtalanszor találkoztunk. Ön mindig oly mosolyogva nézett rám. Mért mosolygott?

— Hát önt mi készítette a mosolyra? Tudná is az ember ennek okát megmondani! Ez a szívnek titka.

Haza értek, t. i. a mamához. Elvira helyet foglalt mellette.

— Édes lányom, mondd csak ki volt az a fiatal ember, kivel az imént táncoltál? Ugy

beszélgettetek egymással, mintha régi ismerősök lennétek. Pedig azt hiszem vidéki az illető. Nemde?

— Igen . . . csak a szünidőkre szokott haza jönni. Az apát ur unokaöccse — jogász.

— Ah! Jogász.

Itt félbeszakadt a társalgás, Leopold, a gazdag bérlő jött s táncra kérte Elvirát.

Gyula pedig a plüssel bevont oszlophoz támaszkodva nem a táncolókat nézte, hanem folyvást csak Elvirán legelteti szemeit. Hátha már szerelmes az ifju? Meglehet, hisz lelke oly ábrándos, szíve meg oly gyulékony, hogy elég egy szikra s a hamu alatt lappangó parázs lobogni kezd. Egyszer már csalódott s ezért a szerelemben hosszú szünetet tartott, most az elfojtott láng új erővel tör ki s megperzseli lelkének szárnyait. Valami kütönöset, édes-fájót érez, de mi az? tán nem is gondolja.

Mást kér föl s alig vezeti helyre új táncosnőjét, újra Elviránál terem.

— Szabad kérnem?

— Kérem.

Ismét táncolnak, ismét folyik a beszéd árja, de már sokkal bizalmasabban csevegnek. Övé a négyes, sőt még a soupé csárdást is: Elvira Gyulának igéri. Közéleg a szünóra. Gyula az ő asztaluk mellé telepednék le, de nem ismeri még a mamát s bemutatkozni restel, talán fél, nem mer . . . A bohó!

De mégis nem messze tőlük foglal helyet, vis-á-vis Elvirával. Hányszor találkozott szemük,

Isten tudja, miről gondolkoztak ekkor? hátha mindketten egy valamiről.

— Mért nem ült a mi asztalunk mellé?

— Nem ismertem még kedves mamáját.

— Maga gyáva! hát mért nem mutatta be magát?

* * *

Maga gyáva! E szavak, miket Elvira hallatott, Gyulának még most is lelkében zsonganak. Nem tud tőlük megszabadulni, bánkodik, hogy az este oly bátoritan volt. »Nem leszek az többet« gondolja magában s másnap valami csekély ürügyet felhasználva — kopogtat Elvirák ajtajánál. Szívesen fogadják s ez bátorítja. Gyakori vendége lett ezután a háznak.

Most is a szalonban ül Elvira mellett, míg mamája künt a konyhában forgolódik s a komor, csak ügyvédi irodájával törődő apa a poros aktákat forgatja.

— Igazán szeret engem? kérdi az ifju.

— Hát nem hisz az utolsó este mondott szavaimnak? Istenem milyenek a férfiak! A sok faggatással csak gyötrik a lányok szívét. S mi céljuk lehet ezzel? Tán semmi.

— De Elvira kérem, hogyan mondhatja Ön ezt? . . . Én csak azért kérdeztem újra, mert holnap távozom s mielőtt elutaznám, egészen bizonyos akarok lenni abban, hogy: viszont szeret-e s tudni szeretném, vajjon a távolban reménykedhetem-e? . . .

— Ön igen, de én?

— Kegyed szintén.

— Tehát nem fog elfelejteni?

elfogadni, mert a pártfegyelem békői nem engedik, a melyeket a kormány rakott önkre bécsi utasítás szerint.

Hát parlamentarizmus, igazi alkotmányosság az, hogy a kormány adjon felsőbb utasítás szerint irányt a parlament többségének és nem megfordítva? Bizony tudja azt jól mindenki, hogy ha a függetlenségi pártnak sikerül a gazdasági különválás kikényszerítése, önknek legtávolabbról sem jutna eszükbe a kisebbségi program érvényesülése miatt a parlamentarizmus veszélyeztetését szemére hányni a függetlenségi pártnak, sőt ellenkezőleg, önk örülnének legjobban, hogy mások kikaparták a gesztenyét a parázból önk helyett és önk számára, mert hisz az is köztudomásu, hogy nincsen a politikai életnek az a forgandósága, amely önöket a hatalom árnyékában elfoglalt helyeikről kimozdítani képes lenne. Önk csak addig ellenzik a más pártok programját, míg a viszonyok kényszerítő hatalma azt nem érvényesíti, de mihelyt az ellenzéki program érvényesülésének sikerrel többé ellentállni nem tudnak, egyszerűen kisajátítják a maguk számára s úgy tesznek, mintha világeletükben másért se küzdöttek volna, mint az ellenzék által sürgetett s végre az önk nyakára nőtt intézmények megvalósításáért.

Igaz, hogy az alkotmány felfüggesztése szörnyű dolog és végzetes következményekkel járhat, de azt az alkotmányt, a melynek önk adják meg a tartalmát, valójában csak önk sajnálhatják. Ki van ez az alkotmány forgatva teljesen a maga lényegéből s annak üres formáságai nem szolgálnak egyéb, mint egy sereg stréber kapzsiságának, hiúságának és hatalomvágyának a kielégítésére.

Ezeknek a tartalom nélkül sükölködő cifra formáságoknak a megmentésére a függetlenségi párt bizony nem fog árulást követni a saját programján; azért hasztalan kárognak leszerelésről a kormánypárti

varjak, mert még ha szó is lehetne arról, hogy a mostani talmi alkotmány megsértéséért a felelősség a mi pártunkra hárul, ez is elviselhető lenne; hisz a nyílt abszolútizmus sem jelentene változást a mostani dolgok lényegében, az alkotmányos formák pedig előbb-utóbb fel fognak éledni újból, de akkor minden esetre több tartalommal s a politikai szabadság több biztosítékával fognak működni.

Védgát-érdekeltségi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Mohács, 1897. december 29.

A Margita-sziget mohácsi védgát-érdekeltsége kedden, f. hó 28-án tartotta meg évi rendes közgyűlését Mohácson, a nagyközség házában kis termében. Ámbár a szokásos módokon, kellő időben közzhírré volt téve, hogy ez a közgyűlés meg lesz tartva itt és itt, azért a szigeti kisbirtokos közönség — mondhatni — éppen semmit sem mutatva érdeklődését iránta. A megválasztott védgát bizottsági tagokon kívül, akik külön meghívást kapnak, bizony csak egyetlen egy gazda volt jelen, Bakó Gergely földműves. A közgyűlés a következőképp folyt le:

Kevéssel 9 óra után Német Lipót védgátbizottsági elnök üdvözli a jelenlevőket, megnyitóbeszédében visszaillesztést tesz a lefolyt évi működésre. Különösen kiemeli azt az állapotot, hogy a lefolyt év legnagyobb részében a Duna közepén felüli vizállásban volt, sőt augusztus hónapban igen erős küzdelembe került a töltésünket a Duna vize ellen megóvni, megőrizni, részben, hogy azt át ne törje, szakítsa; részben, hogy azon keresztül ne lépjen. Olyan magas volt az augusztusi vizállás, amilyenre az emberek nem emlékeznek, még az 1891-ik március 14-iki jégtorlódás is csak 3 centiméterrel volt magasabb, de az is csupán néhány óra hosszat tartott. Az augusztusi árvíz ellen való védekezés körül minden arra hivatott szigorúan, mondhatni önfeláldozóan megtette kötelességét, úgy a védgátbizottság, de az érdekeltség is. Ez utóbbi készséges közreműködése, mint kirendelt közérő, nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a védekezés aránylag oly kevés pénzbe került a birtokosságnak; de

fülbemászóan zendült, mint akár egy ezüst harang.

Ezután nem mult el nap, hogy föl ne kereste volna az erdő üde pázsitját, hisz ott virult számára legékebb virága, az ártatlan lelkű, szép Juliska. A gyakori találkozásnak az lett a vége, hogy megszerette őt s Elvirát feledni kezdte. Ujra lobogott szívében a szerelem lángja, melyet Juliska felénk, tartozkodó természetű csak szított. Tán ő is érzett rokonszenvet Gyula irányában, tán szerette is, de szerelmes az ifjuba nem volt . . .

Hej pedig nagy különbség van a szeretet, meg a szerelem között!

Folytonos ismerkedésből, meg válaszból áll az élet. Gyulának új választottjától újra elszakadnia kell, mert mint mondják, Juliskát a szülők a szomszéd városban álló, már évtizedek óta nevezetes zárdába viszik, hogy ott tanulmányait folytatva, teljes kiképezést nyerjen. A válasz nem volt megrendítő. Juliska könnyű szívvél, mosolygó arccal vált el Gyulától, de annál nehezebb volt a bucsuzás az ifju részéről, ki a benső meghatottságtól szóhoz is alig jutva, bátortalan volt szerelmét bevallani s bár eltökélt szándéka, hogy ha lehet idővel a leányt nőül veszi, ám erről említést se tett s Juliska Gyula ezen elhatározását nem is sejtette . . .

Elmult az aranyszabadság szép korszaka. Juliska már a zárdában él, napról napra ájtatosabban imádkozik s boldognak érzi magát.

még az is, hogy a püspöki uradalom fogadkon, személyzetén kívül 1305 forintot adott a költségekhez s így az érdekeltséget pénzben csupán 1100 frt terheli. Ugyancsak az augusztusi árvíz azon tapasztalatot nyújtotta, hogy a mult közgyűlési utasítás alapján elkészített védtöltési javítási tervek, már emberi számítás szerint nem felelnek meg a célnak, tehát az utasítástól eltérőleg új, az augusztusi árvízzen felüli magasságnak és víznyomásnak ellentálló töltésterveket kellett csináltatni, amit a közgyűlés van hivatva tárgyalni, illetve elfogadni és annak keresztülvitele iránt intézkedni. Egyben felhívja az elnök Novák László érdekeltségi mérnököt, ismertesse röviden a mult közgyűlési utasítástól eltérő töltéstervezetet.

Mire Novák előadja, hogy a most elfogadásra bemutatott és ajánlott tervezet koronaszélessége marad a 4 méter, de mohácsi 0 (null) ponton felül 8 méter magasra, az 1876-diki víznél 1 mét. 60 cméterrel magasabbra, a belső oldalon az 1876. vízszinnel egyenlő padkával, külső részü 1 a 3-hoz, belső részü 1 a 2-höz arányosítva van tervezve; a kiemelendő földmennyiség körülbelül 300.000 köbméter; csak a padkához szükséges földet kell belülről kisajátított földből kiemelni, az emeléshez használandó földet a külső oldalról, anyagödörökből emelik ki. A kisajátítandó területeknél figyelembe vette a már kifizetett földeket kihasználási célra, de tekintettel volt arra is, hogy az ezután kisajátítandó daraboknál kicsiny, a birtokosnak visszamaradt, de rá nézve értéktelenné váló földet is bevette a kisajátításba, ez által a kisajátítási munkálatot óhajtja megkönnyíteni. Ki kell sajátítani 7 épületet, több gyümölcsfát. A tervezetet ajánlja az elfogadásra.

Miután Stájevits János azon kérdésére, hogy nem ajánlana-e szélesebb és magasabb töltést és hogy lesz-e a töltés olyan erős, mint a dunaszekcsői, Novák L. mérnök teljesen kielégítő szakvéleményét nyilvánította. Hinka László a püspöki uradalom képviselőjében azok alapján, miket Novák L. mérnök előterjesztett és behatólag vázolt és az utóbbi kérdésre előadott, megnyugtatóan érzi magát és a bemutatott tervezetet elfogadja és a kivitelre ajánlja. Stájevits J. köszönetet mond Novák L. mérnöknek szakszerű felvilágosításaiért, hozzájárul a tervezethez és mivel az augusztusi árvíz a közönségben is — jól tudja — megértelte azt a tudatot, hogy a töltést magosítani

Gyula a szünidő folyama alatt megint nagybácsiánál tartózkodott, mely városban újra találkozott Elvirával. A viszontlátás csak közönyös, már csak hideg volt. Nem csoda, míg egymástól távol éltek, mindketten más szerettek, egyik a másiknak létezéséről tán egészen megfeledkezett. Bár Elvira Gyula hűtlenségéről már régen értesült s ezért maga is egy szőke ifjával újabb ismeretséget kötött, mégis e pillanatban szíve hevesebben kezdett dobogni. Elpalástolni igyekezett lelkének háborgását később is, de alig tudta.

— Oldjon fel kérem az ígéret kötelezettsége alól, kérte az ifju a mellette ülő leányt, midőn egy alkalommal lent a kertben zavartalanul csevegtek.

— Miért? kérdé Elvira mintegy csodálkozó hangon.

— Hát azért, mert . . .

— Csak őszintén vallja meg az igazat.

— No hát azért, mert úgy hiszem, mi az égtől nem vagyunk egymásnak szánva. Más van a csillagokban megírva.

— A valódi okot mondja meg! Más valami készítette önt e kérelemre, hogy oldjam fel az ígéret kötelezettsége alól.

Gyula az igazi okot nem merte bevallani, talán már bánta is, hogy e kérelemre előhőszakodott. Hátha Juliska sohasem lehet az övé? . . . Hallgatott egy ideig. Elvira szakította meg a csöndet.

— Tehát mást szeret s nem engem? A távolban egy más valaki bilincselte le

— Nem . . .

Elvira kék szeméből a boldogság sugárzott s akarata ellenére az ifju keblére dőlt, ki csókjaival borítá be arcát, szemét, ajkát.

* * *

Gyula álma félig beteljesült. Megismerte Elvirát, megszerették egymást, de válniok kellett. Hát almának másik fele való lett-e? . . . Majd meglátjuk . . .

Beiratkozott a jogra s protekció révén Rétfalván Zentay báróéknál nevelői állást kapott, hol gondtalanul élhetett, mint madár az ágon. Semmi baja, semmi gondja. Ha két tanítványával feladványait elvégezte, halászni mehetett le a tóra, mely csak száz lépésnyire feküdt a kastélytól. Vadászti szenvedélyének is élhetett, mert a tótól mintegy félóra járásnyira a szép nagy zentai erdő terült el, háromezer holdnyi kiterjedésű. Az uraság csak nagy ritkán, kivételes alkalmakkor rendezett hajtóvadászatot, tanyázott is hát benne elegendő vad . . .

Az álmok nem hazudnak! . . . Egyszer a mint alkonyatkor lesben ül az erdőben, a tünde szépségű Juliska termete tűnt a szemébe, ki vadvirágokat szedegetett. Észre sem vette az ifjut s ő nem merte megszólítani. Rá egy hétre újból találkoztak s részben almának másik fele is beteljesült. Juliska gondolataiba elmerülve az alén haladt, midőn Gyula szemközt jött vele. Megrezzent, a hogy megszólítottatott. Az ifjunak is megremegett a lelke, midőn hangját hallhatta, mely oly szépen, oly

és javítani kell és ezt a nép is kívánja — elfogadja a tervezetet. *Balázs* András szóba hozta, hogy az »Ujfoki« zsilipet is, mely már bizony rozzant állapotban van, jó lenne a védtöltéssel kapcsolatban megcsináltatni, a töltés-terveket egyébként készséggel elfogadja.

Erre a felszólalásra *Német* Lipót elnök, mint a *Frigyes* főhercegi uradalom ügyésze, kijelenti, hogy tudomása szerint a főhercegi uradalom a szigeti belvizek levezetését legközelebb munkálatba veszi, e célból a »*Prokop*« foknál saját költségén nagyobb szabású zsilipet fog csináltatni, akkor kell majd a mohácsi belvizeket levezető csatornázásról gondoskodni, esetleg az »Ujfoki« zsilipet beszüntetni és más helyre — megfelelőbbre — ujat építeni. A védtöltési munkálatot csak hátráltatná az, ha a zsilipkérdést és a belvizek levezetését (mely utóbbi a jelen érdekeltségi hatáskörön kívül esik) a védtöltés építésével összesítjük. *Hinka* L. és *Stájevits* J. hozzászólása után *Novák* L. mérnök kijelenti, hogy az »Ujfoki« zsilip terveze is készen van, de ha a levezetések más irányt kapnak, a mi nagy csatornánk talán más helyre jönne, mivel tudjuk, hogy a szigeti viszonyok 15 év alatt sokat változtak, kéri ezt a kérdést most külön hagyni. Mire a közgyűlés a *Novák* László mérnök által készített és bemutatott magosítási és padkázási tervezetet változatlanul elfogadta.

Végül *Hinka* L. az uradalom és a birtokosság nevében és érdekében kéri, hogy a bizottság a legsürgősebb teendők iránt intézkedjék és a hatóságokat is sürgős elintézés iránt keressék meg, nehogy »eső után köpönyeg« legyen a töltés csinálása.

Ezután áttér a közgyűlés az 1898. évi költségvetés tárgyalására. Rendes bevétel 5283 frt, rendes kiadás 5263 frtban megállapítottván, a rendkívüli kiadás 93953 frt 23 krban irányoztatik elő, melyben foglaltatik a töltés emelése és padkázása: 61122 frt 47 kr; kisorsításra: 12230 frt 76 kr.; gátöröknek lakóházak építése 8000 frt; 3000 frt árvedkezésre; 1600 frt függő adósság törlesztésére. A költségvetés elfogadtatott és a hiányzó összeg holdszámszerinti arányban fog kivettetni és beszédetni a szigeti töltésen belül fekvő földek után. Az építéshez szükséges pénz kölcsön útján lesz fedezve; ennek módozatai iránt akkor fog az e célra külön összehívott közgyűlés határozni, hogyha a hatóságok az építési engedélyt megadják.

szívét, s rólam egészen meglepedkezett! . . . ugyebár?

— O, hogy feledkezhettem volna én meg magáról?!

— Ne tagadja, tudom. Ismerem lobbanékony természetét. Jól van feloldom, mert magam is már egy mást szeretek. Ugy-e, ugy áll a dolog, a mint mondom?

— Igen, válaszolá reszkető hangon s bocsánatot kért.

— Megbocsátok csak arra kérem, kerüljön ezután; nem tudom miért . . . látása fájdalmat okoz nekem . . .

Gyula távozása után *Elvira* sirni kezdett. Bár el volt erre készülve, mégis a csalódás fájt szívének. Mihelyt azonban az ajtón újabb ideálja lépett be, ki, midőn megtudta *Elvira* bánakodásának okát vigasztalva őt édesen kezdett csevegni a maga tiszta örök szerelméről, megennyhült a lelke, lecsendesültek hullámai, élete boltozatján szívárvány támadt . . . s lelki szemével jövő életét rózsás színben látta! . . .

Azóta négy év is * elmult. Gyula, ki joggyakornok lett a törvényszéknél, mintha csak kicserélték volna, egészen megváltozott. Mig eddig, mint a lepke, mely virágról-virágra száll, sok leány körül forgolódott s mindegyiknek hévvel udvarolt, most csak egy leány emléke környezi, éjjel-nappal vele foglalkozik. Magába zárkozott, szóvalan. Kerülve az embereket, csak egy a kívánsága: viszontlátni *Juliskát* s egész életét neki szentelni.

A tárgysorozat szerint következett a védgát bizottsági tagoknak egy évre való megválasztása. *Stájevits* János korelnöksége alatt szavazólappal folyt le a szavazás. Szavazott körülbelül 8000 hold birtokosa (benne 7000 az uradalom.) Megválasztottak: *Lenk* Sándor püspöki jószágigazgató, *Német* Lipót, *Stájevits* János, *Weisz* Lajos, *Kálmán* Péter, *Kalenits* András, *Balázs* András, *Karapáncsi* János, *Pávkovits* Lukács, *Simonkovits* Mátyás, *Atyim* Milutin és *Sepatz* Elek. 2 szavazatot *Bakó* Gergely kapott. Számvizsgálókká tettek: *Beck* András, *Miskolci* Herman és *Auber* István. A bizottság azonnal megtartotta elnök választását is. Elnökké egyhangulag *Német* Lipót, alelnökké *Stájevits* János választottak meg. *Német* L. elfoglalván elnöki székét, megköszöni a bizalmat, kéri a bizottsági tagokat és az ekkorra már nagyobb számban megjelent érdekelte birtokosokat a lelkes és buzgó közreműködésre, esdve az Isten áldását tevékenységükre.

Hirek.

Pécs, 1897. december 29.

Napirend 1897. december 30-án.

Naptár: csütörtök, dec. 30. — Róm. kath.: Aniz. — Prot.: Anizia. — Görög-kel. (dec. 18.) Sebestyén. — Zsidó: Tebeth 5. — Nap kél 7 óra 34 perckor; nyugszik 4 órakor — Hold kél 10 óra 49 perckor délelőtt; nyugszik éjfékor. Hold első negyede 8 óra 27 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok hideg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint felhős idő, száraz, fagy várható. Színház: »Uriel Acosta«, dráma.

— (**Gróf Károlyi Györgyné Pécssett.**) A budapesti népszínház egykori kedvelt primadonnája, *Frank* Boriska, a kiról — midőn *Károlyi* György gróf neje lett — oly sokat irtak a lapok, most Pécssett van. *Szommer* Antal, püspöki uradalmi számvevő családjának vendége a grófné, a kinek *Mosonyi* Géza adótárnok a nagybátyja s így Pécssett vendégszerető rokoni körre talált. *Frank* Boriska, mikor férjhez ment gróf *Károlyi* István fiához, *Károlyi* György grófhhoz, Amerikában töltötte a boldog szerelem napjait s bár kilencágu

Vonatra ül s azon városba utazik, melyben a zárda szent falai közt *Juliska* tölti napjait. Reszkető kezekkel csönget a zárdaajtánál, szívzorongva várakozik, mig az megnyílik. Nem akarják bebocsátani, de midőn az apáca előtt valót színelve azt állítja, hogy unokanővérét, *Szende* *Juliskát* jött meglátogatni, bebocsátást nyer.

— Mért jött ide? kérdé a leány az ifjutól, ki annyira el volt ragadtatva büvös szépsége által, hogy csak nézte-nézte a gyönyörű, gyors fejlődésnek indult növendéket, de szólni nem tudott.

— Gyula, hát mondja mi szándék vezérelte magát, hogy átlépje a zárda küszöbét?

Akkor ocsudott fel merengéséből, midőn a kis zárda növedék a nevéen szólította őt.

— De hogy kérdezheti ezt tőlem, ön édes *Juliska*, ki tudja, hogy én magat mily nagyon szeretem?! Látni akartam s megkérni, miután a képezdét már ugyis elvégezte . . . hagyja itt e komor falakat, legyen mindenem, az én drága nőm.

Juliska szíve összeszorult s földre sítve tekintetét, mélyen elmerült gondolataiban, lelke tán azon tusakodott: vajjon megszegje-e fogadását, vagy nem? Hisz látja, tudja, mennyire szereti őt ez ifju, kivel szintén boldog lehetne . . . de nem . . . megszólalt bensejében valami, mi azt sugta: itt még boldogabb lesz s ott fenn reád örök jutalom várakozik. Fogadalmadat meg ne szegd . . . S bátran, határozott szavakkal így szólott az ifjuhoz:

grófi korona illetné meg, azért ma is az egyszerű, kedves nő s legfőképen gondos anya, a ki házasságából született gyermekének él. A grófné — a kiról tévesen irta egyik lap-társunk hogy elvált az urától, mert ő ma is törvényes neje — gróf *Károlyi* Györgynek, egész ujév utániig marad Pécssett s aztán haza utazik Budapestre.

— (**Egyházmegyei hír.**) *Fischer* Lipót, szent-istváni plébános, Agárdra helyeztetett át.

— (**A posta- és távirda tisztviselők ujévi ajándékai.**) Rendes szokás a pécsi postagazgatóságnál, hogy mindazon hivatalnokok és az igazgatóságnak hasznos szolgálatot tevő egyének, kik erre szorgalmuk által érdemet szereztek, a rendelkezésre álló hitel arányához képest jutalomban részesülnek, illetve elismerő okiratot kapnak. Az idén is ilyenmü ujévi ajándékokról gondoskodott részükre *Opris* Péter posta és távirda igazgató s elismerő okmányt nyertek *Frivisz* Károly nkanizsai pt. főfelügyelő, címz. tanácsos és *Csery* István pt. tiszt, dombovári hivatalfőnök, pénzjutalomban pedig számosan részesültek ugy a pécsi, mint a többi kincstári hivatalnál alkalmazottak közül. Összesen 1298 frt maradt az idén ezen célra *Opris* Péter igazgató rendelkezésére, ki a mai napon utalványozta ki ezen összeget az arra érde-mesek részére.

— (**Kaszinói közgyűlés.**) A pécs-váradai kaszinó e hó 26-án tartotta évi rendes közgyűlését. Elnöknek egyhangulag *Gállos* Ede ügyvéd választott meg, jegyzőnek *Bogyay* Lőrinc, pénztárnoknak *Strancinger* János, könyvtárnoknak *Ciglányi* Ede, választmányi tagoknak pedig ifj. báró *Eötvös* József aljárásbíró, *Horváth* Mór járásbíró, *Schill* Gyula járásbíró, *Józsa* László adótárnok, *Seh* Károly főszolgabíró, *Dr. Schlesinger* Dávid járásorvos, *Piribauer* Antal, *Göde* Sándor ev. ref. lelkész. A társas kör 25 éves jubileumát jövő évben fényesen tervezi megünnepelni, az előkészüle-

— Hallgassa meg szavaimat. A mit kíván, az lehetetlenség. Én megfogadtam: életemet Istennek áldozom, Istené akarok lenni siromig . . . senki másé. Mondjon le rólam, feledjen, én imádkozni fogok magáért . . . meglássa nélkülem is . . . boldog lesz még.

Megcsendült a kis harang, imára híván a növendékeket. *Juliskának* válnia kellett s még egyszer oda szólt az ifjuhoz, ki könybe lábadt szemekkel állott előtte:

— Bocsánat távoznom kell! Isten önnel Gyula, feledjen el engem, magáé nem lehetek . . . én apáca akarok lenni! . . . Isten önnel! . . .

Az ifju előtt elsötétült a világ. Lezárva szempilláit hosszan eltűnődött s midőn ujra felocsudott álmadozásából, *Juliska* már nem volt jelen . . . társnőivel fent a kápolnában énekelgetett — dicsőítvén a Mindenható.

Gyulának távoznia kellett. Egész le az ajtóig kísérte őt a főnök. Busongó szívvel, zokogó lélekkel s megtört reményekkel hagyta el a zárdat. Midőn már az utcán imbolygott, csak akkor jutott eszébe, hogy *Juliskától* legalább bucsut kellett volna vennie s a főnök-nőt távoztakor üdvözölnie. Nagy lelki fájdalmi közepett mindenről meglepedkezett.

Szegény Gyula érzed-e sujtó kezét Istennek, ki nagy bűnödért, hűtlenségedért most mily keményen ostoroz? . . .

Szendrói József.

teket rövid idő múlva megfogja tenni a választmány. Szilveszterkor fényesnek tervezett tea estélyt rendez a tagok részére.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** A belügyminiszter Tolnavármegyében a dunaföldvári anyakönyvi kerületbe *Ráfael* Leó községi tanítót anyakönyvvezető helyettesé kinevezte s őt a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Vérmérgezésből halál.)** *Csernyi* Gyula dárdai róm. kath. plébánosnak nemrég amputálták ballába fájós nagyujját azon biztos reményben, hogy a beteg úgy ujév táján ismét folytathatja majd hivatalát. És ime, épp az ellenkezője következett be: beált a halál. Vérmérgezés állott be és már nem volt mentés. Oly rohamos fordulatot vett állapota, hogy vagyona felett már nem végrendelkezhetett, amennyiben — dacára annak, hogy jól látott és jól is hallott — beszélni nem volt képes. Minden percben várták halálát, mely ma be is következett. A sokat szenvedett lelkéset megváltotta szenvedéseitől a halál.

— **(Jótevény asztaltársaság.)** A Petőfi-asztaltársaság a malom-utca 15. szám alatti helyiségében szintén áldozott a jótevény-ságnak, a mennyiben két szegény gyermeket ruházott fel. A téliruhával és cipővel ellátott gyermekek nevei: *Durász* Győző és *Pál* István, kiknek felruházása szépen sikerült ünnepélylyel ment végbe. Az ünnepélyt *Tódor* György nyitotta meg szép beszéddel; a gyermekekhez *Buzás* Ignác tartott beszédet, míg a jótevény társaságot *Hammer* Ferenc üdvözölte. Aztán vacsora következett, melyen többen mondtak felköszöntőket. Az asztaltársaság a pécsi jótevény nőegylet népkonyhája javára ez estélyből kifolyólag öt forintot adományozott.

— **(Egy szobor viszontagságai.)** II. Lajos emlékére emelt szobor, melyet a mohácsi Csele patak mellett állítottak fel, máris sok viszontagságon ment keresztül. A szoborbizottság először a Csele mellett felállított emlékoszlopot, majd a szobor mintázatát kifogásolta s a *Jirat* kö szobrásznak járó tiszteletdíj egy részét visszatartotta. E miatt pörre kerülve a dolog, most egy művészi bizottság fog dönteni, vajjon magyar alakja van e II. Lajosnak?!

— **(Öngyilkos asszony.)** Püspöklakon hétfőn délután feltűnő öngyilkosság történt. Egy fiatal asszony vetett véget életének; de hogy mi vitte erre a lépésre, azt nem tudják. Még a karácsonyi ünnepeket a legjobb kedvben töltötte el s hétfőn délután bezárkózván a szobájába, ott felakasztotta magát a gerendára. Mire észrevették, már halott volt. Az öngyilkos asszonyt *Schmidt* Antalnénak hívták.

— **(Adóvégrehajtás felfüggesztése.)** Tegnap este megjelent lapunkban közölt ily című hírünkre vonatkozólag ma a következő helyreigazító sorokat kaptuk: Tisztelt Szerkesztő úr! Folyó évi december hó 29-én megjelent becses lapjában „Adóvégrehajtás felfüggesztése” cím alatt közölt újdonságra, szükségesnek tartom kijelenteni hogy Darázs és Hg.-Márok községek előjárói ellen a közigazgatási bizottság a december havi ülésében a felelősséget ugyan kimondotta, de jogerőre még nem emelkedett és így állami végrehajtót még ki se rendelhettem és mind

ez ideig ott ilyen nem is működött. Jelentést az iránt, hogy a végrehajtás felfüggesztessék, nem kaptam és ennél fogva a főispánhoz azt át nem küldhettem, a Pénzügyminiszteriumtól pedig egyáltalában eddig rendeletet nem vettem, hogy a végrehajtás 1898 April hó 1-éig, illetve Október hó 1-éig felfüggesztessék. Ez a tényállás, a többi nem egyéb tendentiosus híresztelésnél, mely az izgalmat csak ok nélkül fokozza. A midőn nyilatkozatomat becses lapjában közzétenni kértém, fogadja tekintetes szerkesztő ur tiszteletem őszinte kifejezését, Pécsen 1897 évi december hó 29-én *Dragonescu* Dömjén kir. tanácsos pü. igazgató.

— **(Óvónők tanfolyama.)** A vallás és közoktatásügyi miniszterium f. é. november hó 30-án kelt 71,547 számú rendeletével a pécsi jótevény nőegyletnek újból megengedte, hogy óvóintézetében hat hónapra terjedő állandó gyermekmenház vezetőnői tanfolyamot létesítsen; miért is a nőegylet már el is határozta, hogy ezen tanfolyamot 1898. évi január hó 15-én megnyitja. Jelentkezni lehet a gyermekkertre felügyelő bizottság elnökénél, *Cseh* Marianna urnónél, vagy az óvóintézetben *Szigrist* Józsefnél.

— **(Elfogott betörő.)** *Matálkovits* István, bányatelepi lakosnál tegnap éjjel elkövetett betörés tettesét az este *Misángyi* Ignác, pécsi napszámos személyében elfogta a rendőség. A káros feljelentésére *Kovács* Antal, ügyeletes rendőrbiztos megindítván a nyomozást, csakhamar sikerült neki megállapítani, hogy a betörést olyan egyén követte el, a ki ismerős volt *Matálkovits* lakásán a viszonyokkal, sőt még azt is tudta, hogy az a pénzét hol tartja. És ennek folytán mindjárt *Misángyit* vették gyanuba, mert az ott dolgozott a korcsma közelében és *Matálkovits*ékhoz bejáratos volt. Keresték is *Orsolya*-utca 11. szám alatti lakásán, de nem volt otthon. Este félhat óra tájban aztán a *Majláth*-téren felismerte egy rendőr és nyomban letartóztatta. A betörő az *Engel*-féle fürdőből jött ki, a hol egész délutánra váltott magának egy külön kabinetet s ott aludta ki magát. Mikor a rendőrbiztos elé vezették, már annyi adat gyűlt össze ellene, hogy rövid tagadás után beismerte, bűnösségét. A betörést ő követte el s az ellopott 135 frttal a zsebében bejött Pécsre s vagy negyven forintot reggelre el is mulatott belőle. Vásárolt ruhát is magának 29 forintért a többi 66 forintot meg a zsebében megtalálták. Az elfogott betörőt most átadják további gondviselés végett az ügyészségnek.

— **(Megugrott hősök.)** Tegnap estefelé az *Udvardy*-féle vendéglő előtt utcai botrányt csapott négy suhanc legény, a kik egy leánnyal igyekeztek ismeretlen cél felé. A legények virtuskodó hangulatban voltak s hogy a leány vonzalmát a bátorságukkal kinyerjék, mindenáron verekedést akartak kezdeni. Épen jókor ért elibök *Kántás* Mihály, táviratkézbiztos, aki az *Jindóház*-utcából sietett befelé. A dolga után siető embert minden ok nélkül megtámadták a legények s közülük egy, *Tóth* Sándor, már tetteleg is bántalmazni akarta, mikor egy rendőr ért a botrány színhelyére. Erre a társaság megugrott s a gyáva hősöket a hadapródiskolánál birták elfogni. Most mindanégyen a rendőség felügyelete alatt vannak; szívük ideálja azonban gyorsab-

ban tudott futni, mint ők, mert őt nem birták kézrekeríteni.

— **(Véres fizetés.)** *Horváth* Ferenc, bissei lakos, napszámban dolgozott ifju *Varga* Józsefnél. Mikor munkáját bevégezte, kérte a munkabérét, a miközben szóváltás keletkezett köztük. A gazdát e szóváltás annyira dühbe hozta, hogy felkapott egy dorongot és azzal támadt a napszámosra. Meg is sebesítette azt, a ki aztán úgy véresen ment orvoshoz, hogy sebeit bekötöztesse, melyek a kiállított láttelelet szerint csak két hét múlva gyógyulnak be. A véres fizetésért feljelentették a verekedő gazdát a bíróságnak.

— **(Főpróba.)** A Pécsi Polgári Daloskör f. hó 31-én a Vigadó-ban rendezendő tréfás Szilveszter-estéjének főpróbáját tegnap este tartotta meg a Vigadó nagytermében nagy számban megjelent vendégek előtt, kik igen jól mulattak a nagyon tréfás és élvezetes műsor előadásán. Az egyes jeleneteknél meglátszik a szereplők gyakorlottsága, mert a teljesen új, nehéz műsört egész könnyedséggel adják elő. A Dalkoskör ez idei Szilveszter-estélyénkülönösen a nőikar fog kitenni magát. Egy szépen zenésített és igen humoros jelenetet adnak elő a Polgári leányiskolából címen *Vész* Albert karnagy zongorakisérlete mellett. Azoknak, kik az ó-évet vígan akarják elbucsztatni, figyelmükbe ajánljuk a Daloskör Szilveszter-estélyét.

— **(Nagy idők tanuja.)** *Gyimóthy* János, bírósági végrehajtó, ki mint honvéd végigküzdötte negyvennyolcadiki dicső szabadságharcunkat s a szt. tamási és zentai ütközetekben is kitüntette magát, ma reggel 1/2 6 órakor Pécsvaradon elhunyt 70 éves korában. Temetése holnap, csütörtökön d. u. 3 órakor lesz. *Gyimóthy* Gyula, pécsi kereskedő és városi bizottsági tag, atyját gyászolja az elhunytban.

— **(Kedvesének hűtlensége)** annyira elkészerítette a *Markus* Teréznél, barátok utcában szolgáló 18 éves, hahóti születésű, *Grünfeld* Irént, hogy ma marólugot ivott. Fájdalmait azonban nem tudta szó nélkül elviselni s jajgatására figyelmessé lett gazdasszonya. Beszállították a kórházba, hol eleinte nem akarta bevallani tettét, később azonban beismerte, hogy marólugot ivott s az okot is, mi erre készítette. Szerencséjére nem sokat tudott bevenni az ártalmas folyadékból s így valószínűleg nemsokára felgyógyul, talán akkorra boldogtalan szerelméből is kiábrándul.

— **(A főispán Mohácson.)** dr. *Fejérváry* Imre báró főispán holnap (csütörtökön), *Trixler* Karoly alispán és dr. *Darócy* Aladár főispáni titkár kíséretében Mohácsra utazik, az ottani hivatalok megvizsgálása céljából.

— **(Házi tolvaj.)** *Vollák* Sándor indóház-utca 19. szám alatti lakos, jelentette ma délelőtt a rendőrségen, hogy az éjjel házában lopás történt. A mosókonyhában a nagymosáshoz elkészítve volt fehérneműeket elemelte onnan valaki s reggelre hűlt helye volt a sok értékes fehérneműnek. A káros úgy hiszi, hogy házi tolvajnak kellett a lopást elkövetnie, a kit most keres is a rendőség.

— **(A „Jópásztor” betege.)** Tegnap délben egy vándorló legény szállt meg a „Jó pásztor”-hoz címzett fogadóban. Ott volt

egész délután, hogy kipihenje magát, este felé azonban szerencsétlenség történt vele. Egyszerre csak összeesett a korcsmában és mozdulatlanul terült el a földön. A megrémült személyzet közül a házigazda azonnal a rendőrségre szaladt, honnan Tolnai Vilmos dr. tisztiorvos ki is ment a helyszínére és konstátálta, hogy a vendorlólegényt szivbaj támadta meg. Ápolás végett beszállították a városi kórházba.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. törvényszék területén fekvő mohácsi járásbírósnál egy évi 600 frt fizetéssel és 150 frt lakbérrel javadalmazott aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Ajándék előfizetőinknek.)** Újév közeledtével lapunk kiadóhivatala összes előfizetőink részére lapunk mai számához 1898. évre szóló falinaptárt mellékel.

— **(Zajlik a Duna.)** Mohácsnál is zajlik a Duna, magára vette már foltos téli bundáját, a jégtáblákat. Meglehető nagy darabok, közben-közben nagy jégtáblák usznak a vízben, akkorák hogy bátran bicikli versenyt avagy jobban mondva korcsolya versenyt is lehetne rajtok rendezni. A jég vastagsága máris 4—5 ujnyi, iparkodnak is a jégverem tulajdonosok kifogatni és vermeikbe hordatni most már a jeget, nem biznak abban a Falb jóslatában, hogy rendkívüli hideg januáriusunk lesz. Mohácsnál a Dunán át való közlekedést a város ladikokon tartja fenn gyalogosok részére, míg a sokácok keskeny, hosszú dereg-

lyei kitünő szolgálatot tesznek a kocsik számára; ha ezek nem volnának, érzékenyen suttaná a gazdákat, kiknek takarmányuk számára az innenső oldalon nincs tartóhelyük, tehát apródonkint tulról hozatják. Tizenöt dunai malom a halászbárkák átellenében a »siralomparton, félig szárazon várja a jég megállását most, hogy azután tavaszkor a jég elindulásakor siránkozva lessék gazdáik azt, hogyan megy tönkre a vagyonuk általa, avagy legalább is érzékeny zuzódás által jelentékeny kárt okozva a malomban, hagyja azt itt.

— **(Szilveszter estély.)** A Petőfi-vendéglőben (malom-utca 15 szám alatt) december 31-én igen érdekes Szilveszter-estély lesz. Az estélyen Koppányi Mátyás, helybeli tambura-zenekara fog közreműködni s lesz tombola is.

— **(Vasvillás pasasér.)** Csernyák Ferenc, mohácsi révésznek, kellemetlen kalandja akadt a napokban egy türelmetlen pasasérral. Szabados György munkás ember volt ez a türelmetlen pasasér, a ki át akart kelni a mohácsi szigetre s követelte a révéstől, hogy őt magát rögtön vigye át. Mikor a révész ezt nem sietett teljesíteni, a nála levő vasvillával rátámadt és talán le is szurja, ha Csernyák be nem menekül lakásába, a hol az ajtót magára zárva, ki sem mert addig mozdulni, míg emberek nem jöttek. A vasvillás pasasért életveszélyes fenyegetésért feljelentették a bíróságnak.

— **(A Meidinger elem verseny-társa.)** Raichl Ignác p. és t. főtiszt és Éles

Henrik magánzó egy új elemet konstruáltak, melylyel a Meidinger-féle elem helyét vélik előnyösen pótolhatni a távirda szolgálatában. A kereskedelemügyi miniszter rendeletére ezen új elemekkel az egész országban folynak most a kísérletezések s eddig meglepő, jó eredménynyel. Ha a további próbáknál a siker még szembetűnőbb lesz, nem lehetetlen, hogy az eddig használatban levő Meidinger elemet teljesen ezen újabbal cserélik fel, melyet fel-találóinak egyikéről Raichl-féle néven ismernek.

— **(A jövő év esküdtel.)** Ma délelőtt 11 órakor sorsolták ki a jövő év esküdtel. Az esküdtek névsora e szerint a következő:

I. évnegyed: Majorossy Imre, Lechner Gyula, Szilassy Zsigmond dr., Igalics Radó, Frank Sándor, Dobszay István, Ziegler Tivadar, Hegedüs Imre, Tóth Vilmos, Kiss József, Girardi József, Erreth János, Krászonyi Ferenc, Fekete Mihály, Ladányi Sándor, Rauch János, Vidákovits György, Hillebrandt Ferenc, Muttnyánszky Béla, Dragonescu Dömjén, dr. Nick Alajos, Szeifritz Antal, Kindl József, Zánkay Lajos, Baranyai Pál, Ballier Sándor, Justus Mihály, Szily János, Domján Izidor, Engel József, Holly Mihály, Engeszer Miklós, dr. Kaufer Jenő, Hamerli Imre, Szommer Gyula, Galovics János.

II. évnegyed: Dischka Győző, Nendtvich Andor, Engel Mihály, Ifj. Pintér Ferenc, Lengváry Lajos, Höffler Jakab, Németh Gyula, dr. Jobszt László, Péter János, Lenkei Lajos, Schneider István, dr. Günsberger Samu, Dob-

sürgösen akarna beszélni velem, akkor jöjj el velem a házba. De csak akkor jertek, ha nagyon sürgős a dolog s az ügy nem tűr halasztást.

Szívélyesen elbucszott a feleségétől mr. Frampton és azután nekiindult az ösvénynek, mely az utcára vezetett. Okos és jóindulatu arca különös, fürkésző kifejezést öltött. Madgera gondolt, míg csak meg nem kezdődött a hivatalos fogadási órája, folyton ez járt az eszében.

A nyárutó és az ősz elmúlt, de Madge még sem nyerte vissza az eszméletét. Eleinte napokig a leghevesebb lázalom gyötörte, később pedig a legnagyobb mérvű apáthia vett erőt rajta. Nagysokára testileg teljesen meg-erősödött, de a szelleme épségét nem nyerte vissza.

Egy napon könnyű lázba esett, amely után váratlan dolog történt. Visszanyerte a teljes öntudatát és pár nap múlva a vonatra ült, hogy elhagyja az ügyvéd házát.

Sötét felhők borították az eget, mikor Madge mélyen elpirulva, izgatottan és reszketve minden ízében, elhagyta Dallewillében a vonatot.

Az állomástól meglehetősen messze volt a Stanton-kastély. E szerint hosszú ut állt előtte.

Még szellő sem ingatta meg a fák lombjait, az ég egészen besötétült és a vihar minden pillanatban kitöréssel fenyegetett. Különös fény cikázott át időnkint az egyik felhőről a másikra és ezt a hangtalan, nyomott csendet néha-néha egy-egy távoli menydörgés szakította félbe. Nagy esőcseppek kezdtek aláhullani, eleintén csak egyenkint, majd mindig sűrűbben negyedóra múlva pedig teljes erejéből tört ki a vihar.

És ott volt a kastélyban. Szemtől szemben állt Stanton Lénával, az ő Duncanja menyasszonyával. Az

— Ugy van asszonyom — felelte Madge. Miss Stantont ismerem magam is, de atyját nem.

Az idegen nő szavai rosszul estek Madgenak. Ismerte jól Lénát, a gögös örökösöt, aki elrabolta tőle ifju férje szerelmét. Hogyne ismerte volna ezt a ragyogó szépséget, aki az ő életét tönkre tette, s neki látnia kellett, hogy a férje, Duncan, fölé hajol s csaknem enyelgett vele.

Oly keserves volt ennek még a pusztá gondolata is, hogy hangosan föl sóhajtott. De mily különös. Stanton Brenda neve nagyon tetszett neki, úgy csengett a fülében, mint a legkellemesebb zene. Talán szerette volna, hogy hasonlítson ahhoz az asszonyhoz, aki már régen elhalálozott?

— Itt van ni a madam Christine nevelő intézete — kiáltott föl az öreges hölgy az ablakon izgatottan kihajolva. Én édes jó istenem, már alig tudom elképzelni, hogy fiatal gyermekleányka voltam valamikor. De mi baja van önnek kedvesem? Ugy látszik, mintha közel volna az ájuláshoz.

A vonat gyorsan robogott előre a fák között, amelyeknek ágain keresztül lehetett látni a csillámló folyót, amelynek a partján terült el az intézet kertje. Éppen az óraközi szünet ideje volt.

Fiatallányok sétáltak az árnyékos fák alatt. Festői csoportozatot képeztek világos, könnyű, ide-oda libbenő ruháikban. A szegény Madge előtt úgy tűnt föl, mintha már évek multak volna el azon nap óta, midőn a jó Georg bácsija beíratta a nevelő intézetbe, őt az egyszerű, piros-pozsgás falusi leánykát a divatosan öltözött, előkelő származású leánykák közé, aki az ő és

szay Antal, Krausze Ignác, dr. Kaufer Mór, Dorner Gyula, Ptacek Viktor, dr. Reeh Dezső Bőbel Ferenc, ifj. Rézbányay János, Papp József, Ott Béla, Herbert János, Kosztka György, Obetko Gyula, dr. Záray Károly, Ternovszky Alajos, dr. Ludvigh Ferenc, Oberhammer Antal, dr. Bodó Aladár, Erreth Kálmán, Ullmann Károly, dr. Ferency László, Madarász István, Deutsch Kornél, ifj. Erreth János.

III. évnegyed: Arnold Nándor, Höffler János, dr. Nemes Vilmos, dr. Zöld Sándor, Mattyasovszky Jakab, Taizs József, Reeh György, Mihályffy Árpád, dr. Pintér József, Egerszeghy Kálmán, Schwabach Zsigmond, Göbel Kálmán, dr. Áronffy Rókus, Fürst Gyula, Beck Gyula, Hartl Gyula, dr. Folly Gyula, Nagy Jenő, dr. Deutsch Antal, Csigó János, dr. Goldberger Ignác, Fuchs Adám, Kohárics N. János, Rásky Béla dr., Vaszary Gyula, Pinterics Lajos, Bolgár Tivadar, Asztalos Nándor, Piacsek Gyula, Hoffmann Lajos, dr. Blum Béla, Szuly János, dr. Johann Béla, Szigriszt Lajos, Asztalos József.

IV. évnegyed: Simon Béla, Opris Péter, dr. Erreth Lajos, Buday Béla, dr. Krasznay Miklós, dr. Egrý Béla, Bencze Sándor, Peterdi Ferenc, Haksch Lajos, Salamon József, dr. Daróczy Aladár, dr. Lammer Károly, Aradi Géza, Littke József, dr. Miltényi Miklós, Berecz Károly, Kim Gáspár, Zsiga László, Halász Géza, dr. Toldi Béla, Engel Gyula, Auguszt Ferenc, dr. Szekrényessy Ferenc, Lechner Viktor, dr. Tolnay Géza, dr. Müller János, dr. Sey Ernő, Hamedli Gyula, dr. Angyal Pál, Németh József,

Obláth Adolf, Beretvás Sándor, Csukás Zoltán, Cserta Vince, Eizer János, Hinka László.

Távcsövekben és látcsövekben a világ legjobb készítményeit és legtetszesebb cikkeit feltűnően nagy választékban vette raktárra Schönwald Imre látcsész (Pécs Király-utca Hattyúépület.)

Szini, tábori és mérnöki látcsöveken kívül lorgnettek és szemüvegek, csiptetők minden szemre alkalmazva, továbbá pontosan mutató időjelzők, hőmérők és minden nemű látcsészeti cikkek bocsájtatnak fenti cég által a legutányosabb árak mellett, vidékre is jól csomagoltan, áruba és vétetnek javításba.

Művészet, irodalom.

○ **Szép Helena.** Offenbach örökéletű operettjét hallottuk tegnap este igen jó előadásban. A címszerepben *Ligeti Mari* minden szépet és jót nyújtott, a mit ének és játék dolgában tőle megszoktunk s kitűnt elegáns toaletjeivel is. *Perényi* ma ismét remekelt Páris szerepében; hangját valóban ragyogtatta s megérdemelte a nyílt színen kapott tapsokat. *Réthy Lina* kedves és élénk Oresztes volt s *Bognár*, mint Agamemnon, *Hunyady*, mint Achilles és *Erdélyi*, úgy *Delli*, mint a két Ajax igen jók voltak. (→)

Törvénytörvény.

§ **Zárt ajtó megett.** Két napi tárgyalás után ma délelőtt hirdette ki a pécsi kir. törvénytörvény *Simonovits* Kornél, sásdi telek-

könyvvezető ügyében az ítéletet. Ez ítélet a két napig zárt ajtó megett tartott végtárgyalás bizonyítási eljárásához képest *felmentéssel* végződött a vádlottra nézve, a ki ellen a bíróság nem látta beigazolva sem a dr. Barna Lajos kir. közjegyző kárára elkövetett zsarolást, sem a Blum Dávid kárára elkövetett csalást, valamint a vádlott terhére rótt hamis tanúzásra csábítást s ezek alól vádlottat felmentette. Ellenben elítélte a dr. Barna Lajos ellenében elkövetett becsületsértésért 30 forint pénzbüntetésre. Az ítéletben *Simonovits* Kornél mngnyugodott valamint védője *Keresse* Kálmán, ügyvéd is; ellenben a panaszos, úgy a közvádló is felebbezett az ítélet felmentő része ellen.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 29-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A mai ülés első szónoka *Kubik* Béla volt, ki a provizorium-javaslatot elveti, kifejtven, hogy Ausztria mindig hasznot húz Magyarországból.

Marjay Péter polemizál Apponyival, a ki megváltoztatta huszonöt éves álláspontját. Nagy emberek kiváltsága, hogy óriásit botlanak. Miért kívánják, hogy felelendő jogunkról most lemondjunk, ami döreség lenne.

Apponyi Albert személyes kérdésben szólal fel, válaszolva Polónyi Gézának tegnapi kérdésére. Kijelenti, hogy ha május elsején a kiegyezés meghiusulna, úgy önálló vámterület

Georg bácsi felénk modorát, de különösen az öreg Meadows parasztos ruháját kinevették.

Nem is igen maradt ideje a gondolkodásra. A vonat dühörögve robogott be az egyik londoni pályabázba, ahol kiszállt a kocsiból.

Nem ment a váróterembe. Egészen meglepedkezett arról, hogy még nem érte el utazásának a végcélját.

Követe az embertömeget az élénk és lármás utcára és céltalanul bolyongott magában. Az arca sápadt volt, nagy kék szemével álmodozva nézett jobbra-balra, s a sokaságban voltak, akik részvétellel néztek utána, mikor fáradtan vánszorgott tovább.

Az egyik csöndes és barátságos városrészbe jutott, ahol a házak viruló kertek közepén álltak. De az emberek idegenek voltak és bizony nem törődtek a magányos leánykával, aki fáradt, lassu léptekkel haladt el előttük.

Hangos sóhajtás kelt az ajkán, amelyet nem tudott visszafojtani. Egy uriasan öltözött leányka ment előtte, majd visszafordulva részvétellel kérdezte, hogy beteg-e.

— Beteg!

Ismételte e szót a csodálkozás bizonytalan érzelmeivel. De mi volt a testi szenvedés a lelki kínok mellett, amelyek a szívét gyötörték. Beteg! A világ minden betegsége sem vetekedhetett az övével, hiszen a szív fájdalom a legnagyobb. Neki pedig a szívét törték össze.

Oly zavart hangon felelt Madge a kis leánynak, hogy az ijedten szaladt el tőle és néha-néha nézett hátra a szerencsétlen teremtés szomorú, sápadt arcára, amelyet különös árnyék sötétített el.

Madge csak tovább, tovább ment, nem is gondolt arra, hogy hová. Egyszerre csak egy szép kert pillan-

tott meg s odament. Az árnyékos padok, a magas, hűvös fű, a lombos fák hivogatóan integettek feleje. Majd úgy érezte, mintha szédülés fogná el, amikor a kaput kinyitotta. A lélekzete is elfult.

— Talán az Isten meghallgatta az imámat én kedves Duncanom — sóhajtotta. Végtelen kimerült vagyok, tovább nem bírom . . . Duncan . . .

Lecsukódtak a szemei és a kedvese nevével az ajkán ájultan roskadt a földre a szerencsétlen teremtés.

— Szentséges Isten! Edward, mi történt itt? — kiáltotta egy időses hölgy, aki a ház ablakánál állott és látta Madget, amint belépett a kapun és támoilyogva összeroskadt hirtelen.

A következő pillanatban már az ösvényen sietett Madgehez.

— Jöjj ide Edward — kiáltotta a férjének, a ki sietve közeledett. Egy fiatal leányka ájult el itt.

Mr. Frampton Edward, az ismert ügyvéd eldobta a szivarát, mikor a felesége kiáltását meghallotta.

— Mily szép teremtés! — szólt a felesége hozzá elragadtatva. Vajjon kicsoda és mit akar? Szeretném tudni a nevét.

— Bizonyára idegen itt és azért jött, hogy tárgyaljon velem valami ügyében — felelte mr. Frampton. Okvetlenül be kell szállítani a házba, mert itt nem maradhat.

Főlemelte a földről és a karján vitte be az ájult Madget a házba, ahol lefektették a pamlagra.

— Engem most a hivatalos teendőim az irodámba hívnak — mondta a feleségének, aki azzal foglalatalkodott, hogy eszméletre térítse a szép ismeretlent. Ma nagyon sok a dolgom. Ha a fiatal leányka magához tér és

alapján állunk. Ausztriával azért esetleg szerződést köthetünk, de újabb szövetséget nem. (Helyeslés balról.)

Polónyi Géza: Nyilatkozzék Bánffy! Ekkor a miniszterek kivonulnak a Házból. **Visontai Soma** beszélt ez idő alatt, majd zárt ülést kértek.

A zárt ülésben Polónyi Géza felszólítja Bánffyt, hogy nyilatkozzék. **Bánffy** kijelenti, hogy nyílt ülésben fog nyilatkozni.

A Ház ismét nyílt üléssé alakulván át **Bánffy** kijelenti, hogy Apponyi beszédét nem hallotta, mert ő ezalatt kint volt, de ha ugyanazt mondta, a mit minap, ő is fenntartja kijelentését, hogy osztja közjogi fejtegetéseit és május elsején a berendezkedés önálló vámterület jogi alapján történik, de a kormány célja a jelenlegi állapotok fenntartása, Ausztriával a szövetség megkötése esetleg szerződés útján. De ha jónak tartja, akkor az önálló vámterület felállításának köteleességét teljesíti, abban az esetben is, ha az ellenzék most nem is engedne.

Bánffy beszédét nagy vihar követte s végül Polónyi kijelenti, hogy világos az ellentét Apponyi és Bánffy beszéde közt.

TÁVIRATOK.

— **A vaskancellár nagybeteg.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Berlinből Bismark állapotáról megdöbbentő hirt táviratoznak. A vaskancellár a legutóbbi napokig teljesen egészséges volt s most egyszerre ágyba kellett feküdnie és állapota már csak haldoklás, úgy, hogy minden órában halálát várják.

— **Bánffy támad.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy Dezső báró miniszterelnök, hogy a politikai helyzet hinárjából kimenekülhessen, az alkotmány felfüggesztését tervezi. A szabadelvű pártban e miatt újabb ellentétek merültek fel s viszont az ellenzék kérlelhetetlen harcot tervez Bánffy ellen.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknel és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csipő fájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hátszaggatás, hátgyöngeség, hátgerincz bántalmak, hörgőurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága stb.** A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körut 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zziga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

A 2-ik osztály főnyereményei

80000	kor.
30000	”
20000	”
15000	”
10000	”
10000	”
10000	”
5000	”
5000	”
5000	”
5000	”
5000	”
8 á 2000	”
10 á 1000	”
stb.	

Huzás

1898, jan. 4. és 5.

a főv. vigadóban kir. közjegyző jelenlétében nyilvánosan tartatik meg.

Hirdetmény.

Első magy. kir. szab. osztálysorsjáték.

Vételsorsjegyek a harmadik osztályra, melynek húzása már 1897. év január 4. és 5-én tartatik meg, a hivatalos tervezet szerint kaphatók

$\frac{1}{1}$ sorsjegy $\frac{1}{2}$ sorsjegy $\frac{1}{4}$ sorsjegy $\frac{1}{8}$ sorsjegy
32 frtért, 16 frtért, 8 frtért, 4 frtért

Alulírott főelárusító a megrendelések mielőbbi szives beküldését kéri, hogy azok sorrendben, a míg a készlet tart, eszközölhetők legyenek.

A sorsjegyek beosztása $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{1}$ részekre lehetővé teszi mindenkinek viszonyaihoz kepest a szerencsét megkísérteni.

Ily módon meghatározott betét mellett a játék semmi veszéllyel sem jár és lehetővé teszi a kevésbbé vagyonosoknak jelentékeny vagyon szerzését.

Mészáros Miklós

a m. kir. szab. osztálysorsjáték

főelárusítója

Budapest, V., Nádor-utca 5. szám.

Postafiók: 237. Sürgőnyezim: Mészáros Európa Budapest.

A sorsjáték végéig ezenkívül még kisorsoltatnak: A legszerencsésebb esetben **1,000.000** korona.

(Egy Millió)

1 á 600.000
1 á 400.000
1 á 200.000
2 á 100.000
1 á 90.000
1 á 60.000
1 á 40.000
3 á 30.000
5 á 20.000
3 á 15.000
26 á 10.000
60 á 5.000
416 á 2.000
740 á 1.000
1140 á 500
stb.

Összesen 24 0 főnyeremény és 31700 nyeremény á 200 kor. Hivatalos tervezetet kívánatra ingyen és bérmentve küldök. A hivatalos nyeremény-jegyzéket minden sorsjegyvásárlónak minden húzás után azonnal megküldöm.

Nagy m. kir. szabad.

OSZTÁLYSORSJÁTÉK.

Jegyzéke azon 43.000 nyereménynek, mely a még hátralévő 4 húzásnál okvetlenül ki fog sorsoltatni.

A főnyeremény a hivatalos játékterv 9. §. szerint

1,000.000 Koronát (EGY MILLIÓ)

juttat a szerencsés nyerőnek.

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények.	Korona.	Korona.
1 jutalék	600000	600000
1 nyeremény	400000	400000
1 „	200000	200000
2 „ á	100000	200000
1 „ „	90000	90000
1 „ „	80000	80000
1 „ „	60000	60000
1 „ „	40000	40000
5 „ „	30000	150000
6 „ „	20000	120000
3 „ „	15000	45000
29 „ „	10000	290000
65 „ „	5000	325000
424 „ „	2000	848000
750 „ „	1000	750000
1210 „ „	500	605000
31700 „ „	200	6,340000
3900 „ „	170	663000
4900 „ „	130	637000

43000 nyer. és **1** jutalék **12,443000** korona összegben.

A magy. kir. szabad. osztálysorsjáték 3-ik húzása

1898. január 4-én és 5-én

fog megtörténni és rövid idő alatt a nagy nyeremények is a következő húzások alkalmával előtérre kerülnek.

A még következő 4 osztályban 43.000 nyeremény lesz 93.000 sorjegy közül kisorsolva — melletti jegyzék szerint — és a legnagyobb nyeremény legkedvezőbb esetében

Egy millio korona,

a legkisebb pedig 130 koronát tesz ki.

A »vétel« sorsjegy ára a III. osztályhoz: egy egész sorsjegynél frt 32.—
» fél „ » 16.—
» negyed „ » 8.—
» nyolczad „ » 4.—

A sorsjegyeket utánvétellel, vagy az összeg előleges beküldésével küldjük el. A húzások a fővárosi Vigadó épületében nyilvánosan történnék a m. kir. kormány felügyelete alatt és vevőink a húzás után megkapják a sorsolási jegyzéket.

Megbízásokat kérjük lehetőleg azonnal, azonban mindenestre legkésőbb

Január 4-ig beküldeni.

Török A, és társa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusító

Budapest, Váci-körut 4.

17786. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Radivojevics Jaksza Nagy-budméri lakos végrehajthatónak, Hartung Jánosné Trischler Terézia végrehajtást szenvedő ellen 120 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Nagy - Budmér község határai ban fekvő a nagy-budméri 39. sz. betétben foglalt I. 92. hrsz. szántóra és 95. hrsz. 112 sorsz. házra és udvartérre 687 frt becsárban; mégis † 94. hrsz szántóra 228. frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi január hó 24. napján d. e. 10 órakor Nagy Budmér község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 68 forint 76 krajcárt, 22 forint 80 krajcárt készpénzben, vagy az 1881: évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi október hó 24-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

Építkezők**figyelmébe!**

A helybeli sátoztábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagymennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és kapsot

igen jutányosan ad el,
esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécsett. Szigeti-országut 33. sz.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

HIRDETMEY.

Alulírott nagyságos Somsich Andor, Jeszenszky Ferencz, Jeszenszky Imre, Hirsch Alajos és Szily János urak megbízásából ezennel közhírré teszem, miként nagyságos **Szily László és neje** tulajdonát képező **gödre-sz.-mártoni birtok**, mely áll a sztygyörgysztmártoni 55. és tormaasi 36. sz. tjkvben felvett mintegy **4550 magyar hold tagosított birtokból**, s mely három önálló gazdaságra osztható, u. m.:

a) **a sztmártoni belső gazdaság** mintegy **3000** magyar hold szántó, rét és legelő ugy erdő, melyben van egy teljes conforttal berendezett **kastély**, 3 tiszti épület és egy 6 köre és 2 hengerre teljesen ujonan berendezett gőzmalom;

b) **a szénási gazdaság** mintegy **900** magyar hold szántó, rét, legelő és erdő;

c) **a sárgödrei gazdaság** mintegy **600** magyar hold szántó, rét és legelőből.

Mindhárom a szükséges lakó és gazdasági épületekkel, melyek mind téglából építvők és cseréppel fedvők, fel van szerelve

szabad kézből

fundus instructus-al vagy a nélkül egészben vagy egyes részeiben is eladó, esetleg bérbeadó.

Közhírré teszem továbbá, hogy a sztmártoni gazdaságban levő

tehenészet,

mely áll **70 drb.** különböző kora, részben importált simenthali, ezekkel keresztezett bonyhádi és tiszta bonyhádi faj fejős tehen, üsző- és bika-borjuból, ugy az ugyan a sztmártoni gazdaságban levő

ménés,

mely áll **12 drb.** vemhes **félvér anyakanczából**, **15 drb.** 1 éves **félvér csikóból**, **22 drb.** 2—3 éves **félvér csikóból** és **16 drb.** különböző kora **félvér kocsilóból**, — nemkülönben az ugyan a sztmártoni gazdaságban levő

juhászat,

mely áll **300 drb.** magyar faju **anyabirka**, **180 drb.** éves **barány**, **10 drb.** **kosból**, nemkülönben az ugyan a sztmártoni gazdaságban levő fölös számú **hintó kocsik**, **hajtó kocsik**, **lószerszámok**, **nyergek** és nyeregfelszerelések, és **lópokrócok**, **1898. évi január hó 7-én délelőtt 1/2 11 órakor kezdődő nyilvános önkéntes árverésen** darabonként készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Az árverés napján a magyar kir. államvasutak „Sásd” állomásán a Dombóvár felől reggel 6 órakor érkező vegyes és Pécs felől délelőtt 1/2 10 órakor érkező gyorsvonatnál a vevő urak részére fogatok fognak rendelkezésre állani; nem különben gondoskodva leendő a vevőközönségnek az az nap délutáni 5 órakor Pécs felől jövő vegyesvonat, illetve az este 6 óra 40 perczkor Dombóvár felől jövő gyorsvonathoz való visszaszállítása iránt is.

Mind az eladás, mind a bérletre vonatkozó feltételekkel, ugy a birtok leírásával akár szó, akár írásbeli megkeresésre alulírott meghatalmazott készségesen szolgál.

Kelt Pécsett, 1897. december 29-én.

Muttnyánsky Béla,

ügyvéd Pécsett.